

LA NENA DE LA CLAVELLINA

La Tresa estava molt cansada que tothom es plantés davant seu i digués tot el que els hi semblava: que si devia ser família del pintor, que si es veia molt jove, que el pati on es trobava era molt senzill però bonic... i infinitat de bestieses més.

Estàvem a l'any 2021 i la pintura on ella es trobava atrapada l'havia pintat en Santiago Rusiñol a finals del 1800. Ja feia molt i al món tot havia canviat des d'aleshores. Pel que ella podia observar, les nenes de la seva edat vestien molt diferent, no portaven trenes, ni llaços al cabell... No sabia si li agradava o no... era diferent.

Al museu Cau Ferrat, on ella vivia dins d'aquella pintura, es trobaven altres companys seus, de la seva mateixa època o més joves i encara que es coneixien de feia molt temps ençà, no parlaven, no es relacionaven, només es miraven...

Viure tota la vida al mateix lloc i sense cap possibilitat de canviar absolutament res, no li desitjava ni al seu pitjor enemic. Ella hagués volgut sortir, conèixer altres llocs, altre gent...

La Tresa tenia la sort d'estar envoltada de flors; clavellines, hortènsies, herbes aromàtiques i molta llum i sol. Viure eternament al pati blau i sempre amb l'aspecte de nena, no estava gens malament.

Ara estava preocupada perquè volien restaurar el museu i sabia que haurien de catalogar, embalar i guardar totes les obres un temps indefinit fins que comencessin els treballs de remodelació. No sabia on aniria a parar ni amb qui l'agruparien...tenia una mica de por!

Trobaria a faltar a tots aquells companys que fins feia poc, estava farta de veure...

-Adéu i fins aviat, No m'oblídeu!-va dir amb el pensament.

Quan els operaris van anar a baixar el preuat quadre del mestre Rusiñol " la nena de la clavellina", es van quedar perplexes doncs a la pintura no hi havia cap nena, tan sols unes clavellines.

Margarita Thölen Tutusaus